

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลท่าปลา

เรื่อง การควบคุมเลี้ยงสัตว์ปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลท่าปลา ว่าด้วยการควบคุมเลี้ยงสัตว์ปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลท่าปลา โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าปลาและนายอำเภอท่าปลา จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้ เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลท่าปลา เรื่อง การควบคุมเลี้ยงสัตว์ ปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าปลา ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษาตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิณ

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์หรือผู้ให้อาหารเป็นประจำด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่มีการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง ทั้งนี้ ให้ความหมายรวมถึงแนวอาณาเขตที่ดินซึ่งใช้ประกอบการเลี้ยงสัตว์ที่มีพื้นที่ติดกันเป็นพื้นที่เดียว

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“แหล่งน้ำสาธารณะ” หมายความว่า รางระบายน้ำสาธารณะ สระน้ำ บ่อน้ำ คลองชลประทาน คลองซอยระบายน้ำชลประทาน ซึ่งมีใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“สิ่งปลูกสร้าง” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะและสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกมีกลิ่นเหม็น

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าปลา

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการ

ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“สัตว์” หมายความว่า

- (๑) สุนัข
- (๒) แมว
- (๓) ช้าง
- (๔) โค
- (๕) กระบือ
- (๖) แพะ
- (๗) แกะ
- (๘) นก
- (๙) ไก่
- (๑๐) เป็ด
- (๑๑) ห่าน
- (๑๒) สุกร
- (๑๓) ม้า
- (๑๔) งู
- (๑๕) จระเข้
- (๑๖) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า
- (๑๗) สัตว์อื่น ๆ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

“สัตว์ควบคุมพิเศษ” หมายความว่า

(๑) สุนัขสายพันธุ์พิทบูลเทอเรีย (Pitbull terrier) บูลเทอเรีย (Bullterrier) สเตฟฟอร์ดเชอร์ บูลเทอเรีย (Staffordshire bullterrier) หรือสายพันธุ์อื่นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าปลาประกาศกำหนด

(๒) สุนัขที่มีประวัติทำร้ายคนหรือพยายามทำร้ายคน โดยมีหลักฐานการแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

(๓) สุนัขที่มีพฤติกรรมไล่ทำร้ายคนหรือสัตว์ โดยปราศจากการยั่ว

(๔) สัตว์ป่าเลี้ยงลูกด้วยนม

(๕) จระเข้

(๖) งูทุกสายพันธุ์

(๗) ปลาปิรันญา

ข้อ ๕ ให้นายองค์การบริหารส่วนตำบลท่าปลารักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง ให้พื้นที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าปลาเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังนี้

(๑) ให้สถานที่ราชการในเขตตำบลท่าปลา ได้แก่ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลท่าปลา ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โรงเรียน ศาสนสถาน ที่ดินสาธารณะ ทางสาธารณะ ระบบประปาหมู่บ้าน และแหล่งน้ำสาธารณะ ฯลฯ เป็นเขตห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์โดยเด็ดขาด

(๒) ให้เขตพื้นที่ตลอดบริเวณสถานที่ตาม (๑) ซึ่งมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร เป็นเขตห้ามปล่อยสัตว์ ดังนี้

(๒.๑) สุนัข แมว สุกร โค กระบือ แกะ และม้า เกินกว่า ๒๐ ตัว

(๒.๒) ไก่ เป็ด ห่านหรือทั้งสามประเภทรวมเกินกว่า ๕๐ ตัว

(๒.๓) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าซึ่งได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้

(๓) การเลี้ยงสัตว์นอกเขตพื้นที่ควบคุมตาม (๑) และ (๒) ต้องมีระยะห่างในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญต่อชุมชนหรือผู้ที่อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

กรณีการเลี้ยงสัตว์ในเชิงพาณิชย์ ให้มีระยะห่างจากสถานที่ราชการ ชุมชน ศาสนสถาน ที่ดินสาธารณะ ทางสาธารณะ ระบบประปาหมู่บ้านและแหล่งน้ำสาธารณะตามคำแนะนำของ คณะกรรมการสาธารณสุขตามประเภทของสัตว์นั้น ๆ

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดประเภทและชนิดสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงสัตว์เพิ่มเติม ทั้งนี้ โดยอาจควบคุมการเลี้ยงสัตว์เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่งหรือเต็มพื้นที่องค์การบริหาร ส่วนตำบลท่าปลา

ข้อ ๗ ห้ามทำการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุมพิเศษตามข้อ ๔ ในที่หรือทางสาธารณะ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าปลาโดยเด็ดขาด ความในวรรคหนึ่ง ไม่ใช้บังคับแก่การเลี้ยงสัตว์ ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อการรักษาโรคเจ็บป่วยหรือสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคของสัตว์

(๒) เพื่อกิจกรรมใด ๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าปลาประกาศกำหนดพื้นที่ส่วนหนึ่งส่วนใด ให้เลี้ยงโดยมีกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนเป็นการเฉพาะ

(๓) เพื่อการย้ายถิ่นที่อยู่ของเจ้าของสัตว์

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลหรือจารีตประเพณี โดยได้รับ อนุญาตจากองค์การบริหารส่วนตำบลท่าปลา หรือในพระราชพิธีหรือพิธีกรรมทางศาสนาตามประกาศ ของทางราชการ

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าปลา ให้นายองค์การบริหารส่วนตำบลท่าปลามีอำนาจออกประกาศกำหนดเขตพื้นที่เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ที่ต้องควบคุมตามข้อ ๔ โดยให้มีมาตรการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดจำนวน ประเภท และชนิดของสัตว์ที่เลี้ยง

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทำทะเบียนตามประเภทและชนิดของสัตว์

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการปล่อยสัตว์ตามข้อ ๖

หมวด ๒

การจดทะเบียนสัตว์

ข้อ ๙ ให้เจ้าของบ้านหรือเจ้าของสัตว์ที่ครอบครองสัตว์ ประเภท สุนัขและแมว เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๖๐ วันขึ้นไป ยื่นคำขอใบรับรองการจดทะเบียนและขึ้นทะเบียนสัตว์

ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลท่าปลา หรือสถานที่ใดตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด การจดทะเบียนและขึ้นทะเบียนสัตว์ประเภทอื่นให้เป็นไปตามระเบียบกฎหมายของกรมปศุสัตว์

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่สัตว์ประเภท สุนัข หรือ แมว หรือได้พบสัตว์ที่ตายแล้ว เจ้าของบ้านหรือเจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งการตายหรือพบสัตว์ที่ตายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่สัตว์ตายหรือพบสัตว์ที่ตาย เพื่อปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

กรณีที่สุนัขหรือแมวพ้นไปจากการครอบครองของเจ้าของสัตว์ เช่น ยกสัตว์ให้บุคคลอื่น เป็นต้น เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่สัตว์พ้นไปจากการครอบครอง

หมวด ๓

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ข้อ ๑๑ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภท และชนิดของสัตว์ โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

กรณีเป็นสัตว์ควบคุมพิเศษจะต้องเลี้ยงในสถานที่ หรือกรงสัตว์ที่ไม่สามารถเข้าถึงบุคคลภายนอกได้และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน

(๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง และให้เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องกำจัดสิ่งปฏิกูลอันเกิดจากสัตว์ของตนในที่หรือทางสาธารณะ

(๓) เมื่อสัตว์ตายลงเจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่นคาว และไม่เป็นการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

- (๔) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์
- (๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน
- (๖) ไม่เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด
- (๗) ควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญต่อผู้อื่น
- (๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าปลา

ข้อ ๑๒ เมื่อมีกรณีสงสัยหรือพบว่าสัตว์ที่ตนเลี้ยงไว้มีอาการโรคสัตว์ เช่น อาการดุร้าย วิ่งเพ่นพ่าน กัดสิ่งของที่ขวางหน้า หรือเชื่องซึม ซุกตัวในที่มืด ปากอ้าลิ้นห้อยแดงคล้ำ น้ำลายไหล เดินโซเซ ตัวแข็ง ขาอ่อนเปลี้ยหรือมีสัตว์ตายอย่างผิดปกติ เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน ๒๔ ชั่วโมง เมื่อสัตว์ซึ่งปรากฏอาการตามวรรคหนึ่ง กัดหรือทำร้ายบุคคลใดให้เจ้าของสัตว์ต้องแจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด/อำเภอเพื่อตรวจหาโรคสัตว์

ข้อ ๑๓ บุคคลใดให้อาหารสัตว์เป็นประจำหรือครั้งคราวมีหน้าที่สังเกตอาการสัตว์ หากกรณีสงสัยว่าสัตว์ดังกล่าวมีอาการตามข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน ๒๔ ชั่วโมง

ข้อ ๑๔ เมื่อสัตว์ตายลง เจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่น ควัน และไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

ข้อ ๑๕ เมื่อสัตว์ที่เลี้ยงไว้มีอาการโรคสัตว์ หรือเป็นโรคสัตว์หรือถูกสัตว์ซึ่งเป็นโรคกัดหรือทำร้ายเจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด/อำเภอเพื่อตรวจหาโรคสัตว์

ข้อ ๑๖ เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องอำนวยความสะดวก หรือไม่กระทำการใดอันเป็นการขัดขวางการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ และห้ามมิให้บุคคลใดขัดขวางการจับสัตว์ที่ไม่มีเจ้าของในที่สาธารณะ ทั้งนี้ ให้เจ้าของสัตว์หรือบุคคลอื่นใด มีหน้าที่ให้ข้อมูลสัตว์ที่สงสัยว่าจะเป็นโรคสัตว์

ข้อ ๑๗ เมื่อมีการประกาศเขตระบาดโรคสัตว์หรือประกาศเขตโรคสัตว์ชั่วคราว ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ ภายในและเข้า - ออก ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าปลา เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ของเจ้าพนักงานสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด/อำเภอ หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๘ ผู้ใดนำสัตว์ออกนอกสถานที่เลี้ยงต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมสัตว์ด้วยอุปกรณ์ที่แข็งแรงพอที่จะหยุดยั้งมิให้สัตว์ทำร้ายผู้อื่นหรือทำความเสียหายแก่สิ่งของสาธารณะหรือของผู้อื่นได้อย่างทันท่วงที

(๒) กรณีที่เป็น สัตว์ควบคุมพิเศษต้องสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นแก่ผู้อื่น เช่น ครอบปากและสายลากจูงที่แข็งแรง

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๖ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวเป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าปลา แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดนั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้องค์การบริหารส่วนตำบลท่าปลาเก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าปลาตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

หมวด ๔

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๐ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าปลา ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

สมพร นະถา

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าปลา